

Núm. de Causa: 6000133/2017
Núm. de Rotlle: TSJP-0000006/2018

AUTE 44-2018

PARTS:

Demandant incidental: Sr. I.J.J.
Advocat: Sr. A.C.A.

Demandat incidental: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: M. I. Sr. Yves PICOD
Magistrats: M. I. Sra. Marie CONTE
M. I. Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO

Andorra la Vella, dotze d'abril del dos mil divuit.

En l'incident de nul·litat d'actuacions interposat per la representació lletrada del Sr. I.J.J. contra l'aute núm. 32-2018 del 19 de març de 2018, dictat per la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, és ponent el magistrat **M. I. Sr. Yves PICOD**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Sr. I.J.J., de nacionalitat finlandesa, fou objecte d'una ordre de detenció provisional emesa en data 6 d'octubre de 2016 pel Tribunal de Primera Instància de Hèlsinki (Finlàndia), expedida per la seva implicació en la comissió d'uns presumptes delictes d'incitació a la discriminació contra un grup ètnic, de recaptació de fons, de jocs d'atzar, de difamació amb agreujants, d'amenaques il·legals, contra la confidencialitat i contra els drets d'autor.

II.- RESULTANT: que en data 17 d'agost de 2017 el Ministeri Fiscal va remetre al Tribunal de Corts la demanda formal d'extradició del Sr. I.J.J.

sol·licitant que, un cop seguits els tràmits contemplats a l'article 11 de la Llei qualificada d'extradició, es dictés aute acordant donar lloc a l'extradició sol·licitada per la República de Finlàndia, pels següents delictes tipificats al Principat –sense perjudici d'ulterior qualificació– de: major de discriminació de l'article 338.1 apartats a), b) i c) del Codi Penal, menor d'amenaques no condicionals de l'article 143.1 del Codi Penal, major de revelació de secrets en l'àmbit laboral de l'article 190 del Codi Penal i major contra la propietat intel·lectual de l'article 229 del Codi Penal.

III.- RESULTANT: que mitjançant aute de data 19 de desembre de 2017, el Tribunal de Corts va decidir:

“No atorgar l'extradició d'I.J.J., nascut el 00 de març de 1977 a República de Finlàndia, fill d'A. i de M., de nacionalitat finlandesa, titular del document nacional d'identitat finlandès número XXX, demanada per les autoritats de la República de Finlàndia.”

IV.- RESULTANT: que contra l'esmentat aute va interposar recurs d'apel·lació el Ministeri Fiscal, mitjançant el qual sol·licitava la revocació del precitat aute a fi que sigui dictada una nova resolució acordant donar lloc a la referida demanda d'extradició del Sr. I.J.J.

V.- RESULTANT: que per aute de 19 de març de 2018, aquesta Sala Penal va estimar el recurs d'apel·lació interposat pel Ministeri Fiscal revocant l'aute de 19 de desembre de 2017 dictat pel Tribunal de Corts, en el sentit de donar lloc a la demanda d'extradició del Sr. I.J.J. formulada per les autoritats de la república de Finlàndia.

VI.- RESULTANT: que la representació lletrada del Sr. I.J.J. ha formulat incident de nul·litat d'actuacions contra l'esmentat aute de 19 de març del 2018, en considerar que ha tingut lloc una vulneració del dret a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, en les seves vessants del dret a la jurisdicció i a la defensa.

VII.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa a l'incident de nul·litat plantejat en considerar que no s'ha produït cap vulneració de l'article 10 de la Constitució.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que el recurs es fonamenta en una pretesa vulneració del dret a la jurisdicció i del dret de la defensa per fer anul·lar la demanda d'extradició d'autes, basant-se en l'argumentació del Tribunal de Corts.

II.- CONSIDERANT: que la pena assignada als delictes que s'imputen al Sr. I.J.J. i que han sigut objecte de la demanda d'extradició com es troba degudament precisada al foli 116 de les actuacions, això és, en la demanda d'extradició inicial, on, en llengua castellana, s'indica:

“la pena máxima aplicable al delito cometido es como mínimo de un año de prisión (...) se solicitará la entrega del sospechoso a Finlandia y la pena máxima aplicable al delito cometido es como mínimo de un año de prisión”

En conseqüència, el requisit exigit de l'article 2 a) de la Llei de 1996 es troba degudament complimentat per la demanda inicial d'extradició, d'igual manera que ho foren les traduccions requerides pel Tribunal de Corts les quals foren aportades mitjançant complement a la demanda inicial d'extradició en data 3 de novembre del 2017.

III.- CONSIDERANT: que resulta dels termes de la Convenció europea d'extradició del 13 desembre del 1957, que una autoritat nacional no pot condicionar una demanda d'extradició a condicions no previstes expressament en dita convenció, de valor supra-nacional.

Cal recordar que segons l'article 1 d'aquest text, intitulat *“Obligation d'extrader”, “les parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, selon les règles et sous les conditions déterminées par les articles suivants (...)”*.

Aquesta convenció té un valor supra-nacional que lliga les parts a través dels seus òrgans, entre els quals, la institució judicial. Ha d'interpretar-se –com tota Convenció– de bona fe amb una voluntat de cooperar, salvat en els casos especials enumerats per dita convenció, destinats a protegir els drets polítics així com el dret a la vida o a prohibir *el bis in idem* o bé a fer respectar la condició de reciprocitat de la incriminació.

En aquest sentit, la Llei qualificada d'extradició exposa en la seva exposició de motius la necessitat d'una col·laboració internacional integrada per tal d'evitar la impunitat dels delictes per raons de competència territorials. Una interpretació restringida de la Convenció conduiria a aquest extrem i debilitaria la cooperació internacional.

Segons l'article 13 de la Convenció, intitulat "*Complément d'informations*", i molt clar, "*si les informations communiquées par la partie requérante se révèlent insuffisantes pour permettre à la partie requise de prendre une décision en application de la présente Convention, cette dernière partie demandera le complément d'informations nécessaire et pourra fixer un délai pour l'obtention de ces informations*".

Segons el criteri de la Sala Penal, el Tribunal de Corts no podia interpretar aquesta disposició de manera restrictiva quan va precisar que "*un cop les actuacions es troben a Tribunal de Corts, ja no és possible complementar aquesta informació i el Tribunal ha de resoldre d'acord amb la documentació que fou tramesa amb la demanda d'extradició*". En efecte, basant-se en l'enumeració de l'article 4 de la Llei qualificada, afegeix una condició formal que no existeix ni en la Convenció del 13 de desembre de 1957, ni en la Llei qualificada del 28 de novembre de 1996 que transposa aquesta Convenció.

Tampoc no es pot aprovar el Tribunal de Corts quan considera que no li correspon "*esmenar els defectes de forma de la demanda d'extradició*", sinó que, en la seva qualitat de tribunal representant el poder judicial de l'Estat requerit, és un òrgan competent per a fer-ho. No podia en aquest sentit el Tribunal de Corts estimar que aquesta documentació s'aportava de manera "*extemporània*".

A més a més, s'ha de posar de relleu que la doctrina i pràctica habitual del Tribunal de Corts en matèria de demandes d'extradició que necessiten ésser complimentades, és admetre i sol·licitar a l'Estat sol·licitant quanta documentació complementària sigui necessària, com per exemple en l'extradició núm. 6000101/2017, sol·licitada per l'Estat de Sèrbia.

IV.- CONSIDERANT: que segons el criteri de la Sala Penal, el Tribunal de Corts havia d'admetre i examinar tota la documentació complementària aportada per la República de Finlàndia mitjançant complement de 3 de novembre del 2017.

En efecte, en aquesta documentació complementària s'aportaven, bàsicament, les traduccions que el Tribunal de Corts havia trobat a faltar així com la confirmació del criteri de competència territorial de la República de Finlàndia que plantejava dubtes a la defensa del Sr. I.J.J.

V.- CONSIDERANT: que per aquestes raons la Sala Penal ha reformat la decisió del Tribunal de Corts i ha acordat l'extradició sol·licitada, fent dret al recurs del Ministeri Fiscal, sense infringir els drets de la defensa o vulnerar el dret a la jurisdicció.

Per conseqüent, no s'aprecia, en el conjunt de les actuacions, cap vulneració del dret fonamental a la jurisdicció reconegut a l'article 10 de la Constitució, en la seva vessant del dret a la defensa i al procés degut.

VI.- CONSIDERANT: que en aquestes condicions procedeix desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓ

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

Primer.- Desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions interposat per la representació lletrada del Sr. I.J.J.

Segon.- Declarar d'ofici les despeses processals causades en el marc del present incident.

Aquest aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramesa certificació al Tribunal de Corts, per al seu compliment i execució, ho acordem, manem i signem.